

553

Besluit van 22 oktober 1986, houdende regels betreffende de veiligheid en deugdelijkheid van draagbare blustoestellen (Besluit draagbare blustoestellen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 15 april 1986, nr. Eproj.86/U394, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer;

Gelet op artikel 17, eerste lid, van de Brandweerwet 1985 (Stb. 87);
Gezien het advies van de Brandweerraad van 29 november 1985, nr. 1856;

De Raad van State gehoord (advies van 27 juni 1986, nr. W04.86.0208);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 15 oktober 1986, nr. Eproj. 86/727, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Brandweer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1. Begripsomschrijving

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. hoofdinspecteur: de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen, bedoeld in artikel 19, vierde lid, van de Brandweerwet 1985;
- c. blustoestel: een kennelijk tot het bestrijden van brand bestemd voorwerp, dat door middel van eenvoudige handgrepen in werking wordt gesteld en gehouden, waarvan de inrichting zodanig is, dat de bestrijding van brand geschiedt door middel van een zich in het blustoestel bevindende vulling en waarvan de massa gebruiksklaar niet meer bedraagt dan 25 kg;
- d. vulling: de voor een blustoestel bestemde blusstof en de stof of de stoffen, bestemd tot uitdrijving van de blusstof uit het blustoestel;
- e. bewijs: bewijs van typekeuring;
- f. houder: houder van een bewijs.

Paragraaf 2. Typekeuring

Artikel 2

Het is verboden blustoestellen met bijbehorende vullingen met het oog op gebruik hier te lande te vervaardigen, in te voeren of in de handel te

brengen, die niet behoren tot een type, waarvoor door Onze Minister een bewijs is verleend.

Artikel 3

Voor elk type blustoestel met bijbehorende vulling is een afzonderlijk bewijs vereist. Het type wordt bepaald door de soort vulling en de wijze, waarop het blustoestel in werking wordt gesteld en gehouden.

Artikel 4

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2 geschiedt de invoer van blustoestellen met bijbehorende vullingen, die uitsluitend zijn bestemd voor experimentele doeleinden of voor gebruik als monster bij een ingevolge dit besluit te verrichten keuring, op grond van een door Onze Minister schriftelijk verleende machtiging.

2. De invoer van blustoestellen met bijbehorende vullingen geschiedt uitsluitend langs de kantoren, aangewezen door Onze Minister na overleg met Onze Minister van Financiën.

Artikel 5

1. Een aanvraag voor een bewijs wordt schriftelijk ingediend bij de hoofdinspecteur.

2. Bij de aanvraag worden gevoegd:

a. een gewaarmerkt afschrift van de inschrijving van de indiener van de aanvraag in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, dat niet ouder is dan één maand na dagtekening van de aanvraag;

b. drie exemplaren van het in de aanvraag aangeduide type blustoestel met bijbehorende vulling;

c. een technische beschrijving, een constructietekening van het blustoestel en de onderdelen daarvan, een fabriekscertificaat van de vulling alsmede een ontwerp-etiket dan wel een ontwerp-transfer, bestemd tot het aanbrengen op het in de aanvraag aangeduide type blustoestel, alle in drievoud;

d. gegevens waaruit blijkt dat het in de aanvraag aangeduide type blustoestel voldoet aan de eisen inzake veiligheid en deugdelijkheid, welke in de bij dit besluit behorende bijlage zijn omschreven.

3. De indiener van een aanvraag als bedoeld in het eerste lid, is op verzoek van de hoofdinspecteur verplicht nadere gegevens en/of meer exemplaren van het blustoestel en/of van de bijbehorende vullingen ter beschikking te stellen.

Artikel 6

Bij de aanvraag wordt aan het Rijk een bedrag van f 1500 betaald.

Artikel 7

De aanvraag, bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt niet in behandeling genomen, indien niet is voldaan aan het bepaalde in de artikelen 5, tweede en derde lid, en 6.

Artikel 8

1. Onze Minister geeft, op voordracht van de hoofdinspecteur, binnen twee maanden na het in behandeling nemen van de aanvraag een bewijs af.

2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, kan door Onze Minister eenmaal met ten hoogste twee maanden worden verlengd.

3. Onze Minister doet van de afgifte van een bewijs mededeling in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 9

Afgifte van een bewijs kan slechts worden geweigerd, indien niet is voldaan aan de eisen, bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder d.

Artikel 10

1. Het bewijs wordt voor ten hoogste vijf jaar verleend.
2. Het bewijs bevat:
 - a. een etiket dan wel een transfer, bestemd om ongewijzigd te worden aangebracht op de met het oog op gebruik hier te lande te vervaardigen, in te voeren of in de handel te brengen blustoestel;
 - b. een door de hoofdinspecteur gewaarmerkt exemplaar van een technische beschrijving, een constructietekening van het blustoestel en de onderdelen daarvan en een fabriekscertificaat van de vulling.
3. De houder bewaart de bescheiden, bedoeld in het tweede lid, onder a en b, in ongeschonden staat. Hij is gehouden deze op eerste aanwijzing van de hoofdinspecteur te tonen.

Artikel 11

1. Op verzoek van de houder wijzigt Onze Minister, op voordracht van de hoofdinspecteur, een bewijs indien de wijziging geen typeverandering van het blustoestel betreft.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt schriftelijk ingediend bij de hoofdinspecteur.
3. Bij het verzoek worden gevoegd:
 - a. drie exemplaren van de in het verzoek aangeduide onderdelen;
 - b. een technische beschrijving en een constructietekening van de te wijzigen onderdelen, alle in drievoud;
 - c. gegevens waaruit blijkt dat het blustoestel na wijziging van de onderdelen, bedoeld onder b, voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder d.
4. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt niet in behandeling genomen, indien niet is voldaan aan het bepaalde in het derde lid en aan het bepaalde in artikel 6.
5. Onze Minister wijzigt binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek het bewijs.
6. Wijziging van een bewijs wordt slechts geweigerd, indien niet is voldaan aan de eisen, bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder d.
7. Indien Onze Minister beslist dat het bewijs kan worden gewijzigd, waarmerkt de hoofdinspecteur de bescheiden, bedoeld in het derde lid, onder b, en zendt hij een exemplaar daarvan terug naar de houder. Het bepaalde in artikel 10, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
8. Onze Minister doet van het wijzigen van een bewijs zo nodig mededeling in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 12

1. Op verzoek van de houder schrijft Onze Minister, op voordracht van de hoofdinspecteur, een bewijs over op naam van een derde, die schriftelijk de wens te kennen heeft gegeven houder te willen worden.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt schriftelijk ingediend bij de hoofdinspecteur.
3. De hoofdinspecteur deelt aan betrokkenen mede aan welke voorwaarden zij moeten voldoen, voordat het bewijs wordt overgeschreven.

4. Onze Minister schrijft, nadat aan de voorwaarden, bedoeld in het derde lid, is voldaan, het bewijs binnen twee maanden over.

5. Onze Minister doet van de overschrijving van het bewijs mededeling in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 13

Indien toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in de artikelen 11 en 12 blijft de termijn van geldigheid van het bewijs, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van kracht.

Paragraaf 3. Dwang- en strafbepalingen

Artikel 14

1. Indien een houder het bepaalde bij of krachtens dit besluit niet nakomt, kan Onze Minister, de houder gehoord, een aan deze afgegeven bewijs bij een met redenen omkleed besluit intrekken. De beschikking, waarbij het bewijs wordt ingetrokken, wordt aangetekend aan de betrokkene verzonden.

2. Onze Minister doet van het intrekken van een bewijs mededeling in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 15

Als strafbare feiten, bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Brandweerwet 1985, worden beschouwd:

a. het zonder bewijs, bedoeld in artikel 2, of machtiging, bedoeld in artikel 4, eerste lid, met het oog op gebruik hier te lande vervaardigen, invoeren of in de handel brengen van blustoestellen met bijbehorende vullingen;

b. het met het oog op gebruik hier te lande vervaardigen, invoeren of in de handel brengen van blustoestellen met bijbehorende vullingen, die niet voldoen aan de eisen bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder d, of die niet zijn voorzien van de opschriften, bedoeld in artikel 10, tweede lid, onder a;

c. het niet voldoen aan het bepaalde in artikel 10, derde lid.

Paragraaf 4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

1. Alle krachtens het Besluit draagbare blustoestellen 1958 (Stb. 211) afgegeven vergunningen blijven van kracht tot het moment, waarop op grond van dit besluit een bewijs voor hetzelfde type blustoestel met bijbehorende vulling wordt afgegeven, doch uiterlijk tot twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

2. Alle houders van een krachtens het Besluit draagbare blustoestellen 1958 afgegeven vergunning zijn verplicht, binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit, een aanvraag als bedoeld in artikel 5, eerste lid, in te dienen voor het in de vergunning bedoelde type blustoestel met bijbehorende vulling.

Artikel 17

Aanwijzingen gedaan op grond van artikel 3, tweede lid, van het Besluit draagbare blustoestellen 1958, worden geacht te zijn gedaan op grond van artikel 4, tweede lid, van dit besluit.

Artikel 18

Het Besluit draagbare blustoestellen 1958 wordt ingetrokken.

Artikel 19

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 20

Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit draagbare blustoestellen.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 december 1986, nr. 238.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 22 oktober 1986

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. Y. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *dertiende* november 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Paragraaf 1. Inleiding

Ter uitvoering van artikel 3, eerste lid, onder b, van de Brandweerwet (Stb. 1952, 362) is in 1958 vastgesteld het Besluit draagbare blustoestellen, dat voorschriften bevat inzake deugdelijkheid, normalisatie en standaardisatie van blusapparaten. Op grond van dit besluit is het verboden blustoestellen met bijbehorende vullingen met het oog op gebruik hier te lande te vervaardigen, in te voeren of in de handel te brengen zonder een daartoe strekkende vergunning van de hoofdinspecteur. Overtreding van dit verbod is strafbaar gesteld.

Genoemd besluit is nog van kracht op grond van artikel 26, derde lid, van de Brandweerwet 1985 (Stb. 87).

Sedert de inwerkingtreding van het Besluit draagbare blustoestellen 1958 heeft op het gebied van de blustoestellen een aantal technische ontwikkelingen plaatsgevonden. Zo zijn de bedieningselementen voorzien van een betere beveiliging tegen het ongewild in werking stellen en zijn de bluskracht en de drukbestendigheid verbeterd. Afgezien van deze technische verbeteringen van de kleine blusmiddelen is ook hun toepassingsgebied verruimd. Naast het gebruik in met name objecten waarin bij brand de veiligheid van grote aantallen personen gevaar loopt, worden veel blustoestellen uit oogpunt van preventie gebruikt bij voorbeeld tijdens het vervoer van gevaarlijke stoffen, het personenvervoer en in woningen. Deze maatregelen worden niet alleen genomen op grond van een voorschrift, maar ook in toenemende mate op vrijwillige basis.

Op het terrein van de kleine blusmiddelen is daarnaast een Europese norm NEN-EN 3 (verkrijgbaar bij het Nederlands Normalisatie Instituut) opgesteld. Deze norm bevat bepalingen die ertoe strekken de kwaliteit en de standaardisatie van blustoestellen te bevorderen en slechte of sterk afwijkende produkten te elimineren. Van de vijf delen, waaruit de Europese norm bestaat zijn er inmiddels vier goedgekeurd en officieel gepubliceerd.

Ten einde een snelle en effectieve brandbestrijding te verzekeren waardoor menselijke en materiële schade kan worden voorkomen, dienen de brandblusapparaten betrouwbaar te functioneren. Evenwel doet zich nog altijd de situatie voor dat technisch verouderde blustoestellen ten verkoop worden aangeboden, welke in bepaalde opzichten ondeugdelijk zijn. In dit verband valt te wijzen op recente ongevallen, waarbij als gevolg van het niet goed functioneren van blustoestellen enige daarvan zijn geëxplodeerd. Hierbij viel één dode te betreuen.

Uit een in 1976 door de Consumentenbond in samenwerking met de ANWB uitgevoerd onderzoek en een onderzoek, gehouden in 1984, door dezelfde organisaties is eveneens gebleken dat er nogal wat brandblussers niet goed zijn. Dat dit ondanks de verplichte overheidskeuring kan geschieden, komt doordat de eisen, zoals vermeld in de bijlage bij het huidige besluit, niet zijn aangepast aan de stand van de techniek en de Europese norm NEN-EN 3. Hierdoor komt het voor dat blustoestellen die reeds lang geleden goedgekeurd zijn, formeel gesproken nog steeds voldoen, maar gelet op de technische ontwikkelingen zeer verouderd en ondeugdelijk zijn. Intrekking van een vergunning is in zo'n situatie dan niet mogelijk.

Gelet op het bovenstaande acht ik het noodzakelijk de thans geldende regeling te herzien. Het onderhavige besluit, dat gebaseerd is op artikel 17, eerste lid, van de Brandweerwet 1985 strekt daartoe.

Paragraaf 2. Hoofdpijnen van de regeling

Het thans geldende besluit kent een zogenaamde gelede procedure voor de afgifte van de vergunning voor het ten verkoop aanbieden van draagbare blustoestellen. Die procedure behelst een goedkeuringsfase, waarin sprake is van een toestemming tot het produceren van enkele

toestellen en een vergunningsfase, waarin de tijdens de goedkeuringsfase getoetste toestellen ten verkoop mogen worden aangeboden.

Met het oog op versobering van regelgeving is gezien of de hiervoor geschetste gelede procedure kon worden vereenvoudigd. De goedkeuringsfase is als gevolg hiervan in het nieuwe besluit komen te vervallen, omdat gebleken is dat een dergelijke procedure tot onnodige vertragingen leidt.

Het vorenstaande heeft ertoe geleid dat in dit besluit is gekozen voor de volgende systematiek. Uitgangspunt is dat het verboden is blustoestellen met het oog op gebruik hier te lande te vervaardigen, in te voeren of in de handel te brengen zonder goedkeuring van de Minister van Binnenlandse Zaken. Het vervaardigen, invoeren of in de handel brengen is echter wel toegestaan, indien door die minister een bewijs van typekeuring is verleend. Dit bewijs wordt slechts afgegeven, indien het type blustoestel met bijbehorende vulling voldoet aan de in de bijlage bij dit besluit omschreven eisen.

Ten einde onnodige keuringsactiviteiten te voorkomen dient de fabrikant of importeur gegevens als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder d, te overleggen. Bij de ontwikkeling van een blustoestel zal de fabrikant zichzelf door middel van onderzoek ervan moeten overtuigen dat het toestel aan de eisen voldoet. Indien dit onderzoek zorgvuldig wordt uitgevoerd, kunnen de gegevens daarvan worden gebruikt om aan te tonen dat het betreffende toestel inderdaad aan de eisen voldoet. Een tweede, zo mogelijk nog belangrijker, gevolg van de nieuwe procedure is dat een buitenlandse fabrikant al dan niet via de Nederlandse importeur resultaten van buitenlandse goedkeuringen kan overleggen. Het is immers de bedoeling dat tenminste in de landen van de EEG dezelfde eisen aan blustoestellen worden gesteld. Voorkomen wordt zodoende dat een in het buitenland goedgekeurd toestel in Nederland nog eens aan een uitvoerig onderzoek moet worden onderworpen.

Indien het blustoestel en de daarbij behorende vulling wordt goedgekeurd, verleent de Minister van Binnenlandse Zaken, op voordracht van de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen, een bewijs van typekeuring. De goedkeuring van een type blustoestel houdt in dat elk blustoestel dat overeenkomstig dat type is geconstrueerd onder deze goedkeuring valt.

De in dit ontwerp gekozen systematiek biedt aan de fabrikant of de importeur de zekerheid dat, wanneer hij aan de gestelde eisen voldoet, hem een bewijs van typekeuring wordt verleend.

Nieuw in vergelijking met het Besluit draagbare blustoestellen 1958 is bovendien dat in dit ontwerp de keuze is gevallen op bewijzen van typekeuring, die slechts voor een bepaalde termijn gelden. Deze termijn is gesteld op vijf jaren. Deze benadering voorkomt dat technisch verouderde en ondeugdelijke blustoestellen met het oog op gebruik hier te lande worden vervaardigd, ingevoerd, in de handel gebracht of gehouden.

Paragraaf 3. Deregulering

Bij de totstandkoming van dit concept-besluit heb ik de toetsingspunten betrokken die zijn aangegeven in de «Algemene aanwijzingen voor de Rijksdienst inzake terughoudendheid met regelgeving», vastgesteld door de Minister-President op 5 november 1984, alsmede de door hem op 16 januari 1985 gegeven «Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur».

I. Algemeen

1. De Brandweerwet 1985 bevat een bepaling op grond waarvan het mogelijk is een algemene maatregel van bestuur vast te stellen, waarin eisen worden gesteld ten aanzien van het brandweer- en reddingsmaterieel.

Het concept-Besluit draagbare blustoestellen is een uitwerking daarvan. Hierin wordt bepaald dat het verboden is blustoestellen met bijbehorende vullingen met het oog op gebruik hier te lande te vervaardigen, in te

voeren of in de handel te brengen, die niet behoren tot een type, waarvoor door de Minister van Binnenlandse Zaken een bewijs van typekeuring is verleend.

In paragraaf 1 van de toelichting heb ik een beschrijving gegeven van de thans bestaande situatie en van de technische ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden sinds de inwerkingtreding van het Besluit draagbare blustoestellen in 1958 en van de totstandkoming van de Europese norm. Daarbij heb ik aangegeven dat de huidige wijze van regulering niet meer voldoet. Nog steeds worden blustoestellen ten verkoop aangeboden die niet zijn aangepast aan de stand van de techniek of ondeugdelijk zijn. Dit is bezwaarlijk omdat aldus de consument het risico loopt een apparaat aan te schaffen dat niet betrouwbaar is.

2. Regels op het gebied van de draagbare blustoestellen zijn thans neergelegd in het Besluit draagbare blustoestellen 1958. Op grond van dit besluit dienen blustoestellen en de daarbij behorende vullingen, die bestemd zijn om in de handel gebracht of afgeleverd te worden, te voldoen aan de eisen inzake deugdelijkheid en standaardisatie. Met het op centraal niveau stellen van bepaalde eisen wordt beoogd de kwaliteit van de toestellen te bevorderen en slechte producten op de Nederlandse markt te weren.

Voor elk type blustoestel is een afzonderlijke vergunning nodig. Deze wordt door de fabrikant of importeur schriftelijk aangevraagd bij de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen. Voor de daarbij te volgen procedure zij verwezen naar paragraaf 2 van de toelichting. Naast de afgifte van een vergunning biedt het huidige besluit onder meer de mogelijkheid tot wijziging, overschrijving en intrekking van de verleende vergunning.

Het huidige besluit voldoet in een tweetal opzichten niet meer. In paragraaf 1 van de toelichting is dit reeds aan de orde geweest.

3. In het huidige besluit is van rijkswege een aantal eisen gesteld ten aanzien van draagbare blustoestellen. Slechts indien aan de fabrikant of importeur een vergunning is verleend, kan hij blustoestellen vervaardigen en in de handel brengen. Deze centrale bemoeienis vloeit voort uit het besef dat de kleine blusmiddelen een bepaalde, overal gelijke, kwaliteit dienen te bezitten en voor de consument betrouwbaar en veilig dienen te zijn. Vergeleken met de oude regeling is er in dit ontwerp-besluit geen sprake van verdergaande centralisatie.

II. De doelstellingen van de regeling

4. Met de nieuwe regeling voor de draagbare blustoestellen wordt hetzelfde beoogd als met de oude regeling. Hiervoor zij verwezen naar punt 2.

5. De nieuwe regeling voor de draagbare blustoestellen heeft dezelfde werkingssfeer als het bestaande besluit. De blustoestellen dienen ook nu aan bepaalde eisen te voldoen, zij het dat deze aangepast zijn aan de Europese norm. Voor elk type blustoestel is een afzonderlijk bewijs van typekeuring vereist, dat verleend wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken. Het nieuwe besluit wijkt op een aantal punten af van het oude besluit. Allereerst wordt in de nieuwe regeling niet gesproken van een vergunning, maar van een bewijs van typekeuring. Bij de blustoestellen gaat het er om dat deze toestellen alleen mogen worden vervaardigd of in de handel gebracht, indien zij voldoen aan een aantal eisen. Of de toestellen voldoen aan deze eisen moet blijken uit een typekeuring van rijkswege. Valt de keuring positief uit, dan krijgt de fabrikant of importeur hiervan een bewijsstuk, op grond waarvan hij op alle blustoestellen van het goedgekeurde type dient te vermelden dat deze zijn goedgekeurd. Er

is in deze benadering derhalve niet sprake van een aanvraag voor een vergunning maar van een bewijs van typekeuring. Daarnaast wordt in tegenstelling tot het Besluit draagbare blustoestellen 1958 het bewijs van typekeuring niet langer verleend door de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen, maar door de Minister van Binnenlandse Zaken. Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Brandweerwet 1985 heeft de inspectie voor het brandweerwezen de algemene taak de minister van advies te dienen in aangelegenheden de brandweezorg betreffende, en hem bij te staan in de uitoefening van zijn bevoegdheden op grond van deze wet. De taak die in het huidige besluit aan de hoofdinspecteur is opgedragen valt onder deze algemene taakopdracht. Dit is geen zelfstandige taak, maar een afgeleide van de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken. Daarom is in de nieuwe regeling bepaald dat de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur, de bewijzen afgeeft.

6. Deze vraag is voor de ontwerp-regeling niet relevant.

III. Normstelling, delegatie, bestuursinstrumenten en de met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten

7 en 8. Deze vragen zijn niet van toepassing.

9. Organen, betrokken bij de uitvoering van de nieuwe regeling, zijn de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen en de Minister van Binnenlandse Zaken.

10. De nieuwe regeling bevat de volgende bestuursinstrumenten:

- het behandelen door de hoofdinspecteur van een aanvraag voor een bewijs van typekeuring (artikel 5, eerste lid);
- het afgeven dan wel het weigeren van een bewijs door de Minister van Binnenlandse Zaken, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 8, eerste lid en artikel 9);
- het om de vijf jaar behandelen van een aanvraag voor een bewijs van typekeuring en het nemen van een beslissing daarop (artikel 10, eerste lid);
- het wijzigen van een bewijs door de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 11, eerste lid);
- het overschrijven van een bewijs door de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 12, eerste lid);
- het intrekken van een bewijs door de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 14, eerste lid).

11. Van de uitvoering van de nieuwe regeling worden geen neveneffecten verwacht.

12. De interne beleidslasten kunnen als volgt worden aangeduid:

- het behandelen door de hoofdinspecteur van een aanvraag voor een bewijs van typekeuring (artikel 5, eerste lid);
- het afgeven dan wel het weigeren van een bewijs van typekeuring door de Minister van Binnenlandse Zaken, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 8, eerste lid en artikel 9);
- het om de vijf jaar in behandeling nemen van een aanvraag voor een bewijs van typekeuring en het nemen van een beslissing daarop (artikel 10, eerste lid);
- het wijzigen van een bewijs door de minister op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 11, eerste lid);
- het overschrijven van een bewijs door de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 12, eerste lid);
- het intrekken van een bewijs door de minister, op voordracht van de hoofdinspecteur (artikel 14, eerste lid);

– het door de Minister van Binnenlandse Zaken doen van mededelingen in de Nederlandse Staatscourant omtrent de afgifte, wijziging, overschrijving of intrekking van een bewijs.

Ten opzichte van de bestaande situatie vindt een zekere verzwaring van de interne beleidslasten plaats. Niet alleen de hoofdinspecteur, maar ook de Minister van Binnenlandse Zaken wordt thans bij de uitvoering van de nieuwe regeling betrokken. De reden hiervoor is uiteengezet in punt 5.

Daarnaast dient op grond van de ontwerp-regeling om de vijf jaar een bewijs van typekeuring te worden aangevraagd. De geldigheid van de bewijzen is op vijf jaar gesteld, omdat, zoals in paragraaf 2 reeds is vermeld, op die wijze kan worden voorkomen dat technisch verouderde en ondeugdelijke blustoestellen met het oog op gebruik hier te lande worden vervaardigd, ingevoerd of in de handel gebracht.

13. Voor de beantwoording van deze vraag verwijs ik naar vraag 12.

14. De invoering van de nieuwe regeling heeft geen personele consequenties.

IV. Handhaving, werkdruk bestuurlijk en justitieel apparaat en rechtsbescherming

15. De nieuwe regeling bevat normen die zich tot de fabrikanten en importeurs van en handelaren in draagbare blustoestellen richten. Deze normen worden strafrechtelijk gehandhaafd. Daarnaast is er de mogelijkheid van een administratieve sanctie, namelijk intrekking van het afgegeven bewijs van typekeuring.

16. In de ontwerp-regeling is de eigen beroepsmogelijkheid, zoals deze geregeld is in het huidige Besluit draagbare blustoestellen, achterwege gelaten. Tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken staat op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Stb. 1975, 284) eventueel beroep open op de afdeling rechtspraak van de Raad van State.

17. De lasten verbonden aan de handhaving van de nieuwe regeling zijn ten opzichte van het huidige besluit verminderd. Mede als gevolg van de op 1 juli 1976 in werking getreden Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen is de bijzondere beroepsprocedure komen te vervallen. Overigens zij opgemerkt dat vanaf 1958, het jaar waarin het Besluit draagbare blustoestellen tot stand kwam, nog nooit gebruik is gemaakt van de beroepsmogelijkheid.

V. Gevolgen voor de sociaal-economische ontwikkeling en voor bedrijfsleven, burgers en non-profit instellingen

18. Deze vraag is niet van toepassing.

19. De aanvrager van een bewijs van typekeuring dient ingevolge artikel 6, eerste lid, van de nieuwe regeling een bedrag van f 1500 aan het Rijk te betalen.

Sedert het begin der vijftiger jaren wordt voor het van rijkswege keuren van blustoestellen f 100 per keuring in rekening gebracht. Aangezien dit bedrag in geen enkele verhouding meer staat tot de werkelijke kosten, is in dit ontwerp het bedrag verhoogd tot f 1500. Dit nieuw vastgesteld bedrag is alleszins redelijk te achten gelet op de beduidend hogere kosten, die de ons omringende landen voor eenzelfde keuring in rekening brengen. Een vergelijking met de ons omringende landen is gerechtvaardigd, omdat alle keuringen moeten voldoen aan in Comité Européen de Normalisation (CEN)-verband ontwikkelde normen.

20. De nieuwe regeling zal voor het bedrijfsleven een financiële lastenverzwaring met zich mee brengen. Hiervoor zij verwezen naar punt 19.

21. Naast de financiële verplichting vermeld onder punt 19, legt de nieuwe regeling aan de fabrikant en importeur van en handelaar in blustoestellen de volgende lasten op:

- voor elk type blustoestel met bijbehorende vulling dient een afzonderlijk bewijs van typekeuring te worden aangevraagd (artikel 3);
- bij de aanvraag voor een bewijs dient een aantal zaken gevoegd te worden (artikel 5, tweede lid, onder a tot en met d, en derde lid);
- om de vijf jaar dient een nieuw bewijs van typekeuring te worden aangevraagd (artikel 10, eerste lid);
- bij een verzoek tot wijziging van een bewijs dient een aantal zaken gevoegd te worden (artikel 11, derde lid);
- binnen een jaar na datum van inwerkingtreding van het nieuwe besluit dienen alle houders van een krachtens het Besluit draagbare blustoestellen 1958 afgegeven vergunning een bewijs van typekeuring aan te vragen (artikel 16, tweede lid).

De lasten verbonden aan de ontwerp-regeling verschillen in die zin van de bestaande situatie dat de bewijzen van typekeuring slechts voor een beperkte tijd geldig zijn. Alle overige elementen komen ook in het huidige besluit voor.

VI. Varianten

22 en 23. Bij de opstelling van de ontwerp-regeling is overwogen het oude systeem te handhaven. Om de reden, genoemd in het begin van paragraaf 2, is hiervan echter afgezien.

Paragraaf 4. Artikelsgewijs

Artikel 3

Ter voorkoming van het ontstaan van een zeer groot aantal bewijzen van typekeuring is volstaan met het eisen van één bewijs per type blustoestel. Een bepaald type kan worden uitgebracht in een groot aantal varianten, in te delen in inhoudsklassen. Deze benadering maakt het mogelijk op één bewijs per type meerdere blustoestellen met bijbehorende vullingen toe te laten.

Artikel 5

Behoudens het bepaalde in het tweede lid en in artikel 6, is de opsomming van onderdelen van een aanvraag om vergunning limitatief. Zolang niet alle onderdelen van een aanvraag bij de hoofdinspecteur zijn ingediend, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen. Dit maakt het enerzijds mogelijk een aanvraag voor een bewijs af te wijzen, terwijl anderzijds de behandelingstermijn van een verzoek – twee maanden, na verlenging maximaal 4 maanden – niet al grotendeels heen gaat met het completeren van stukken en dergelijke.

Artikel 11

Dit artikel is opgenomen voor het geval dat een blustoestel geringe wijzigingen ondergaat, die geen typeverandering betekenen. Het aanvragen van een bewijs van typekeuring zou in zo'n geval te omslachtig zijn. De procedure voor wijzigingen aan het toestel is gelijk aan die ter verkrijging van het eerste bewijs.

Artikel 13

Wijziging of overschrijving van het bewijs kan niet leiden tot verlenging van de geldigheidsduur van die vergunning. Daarmee zou immers de doelstelling van dit besluit geweld worden aangedaan.

Artikel 15

In afwijking van de strafbaarstelling binnen het uit 1958 daterende besluit is aangehaakt bij de strafomvang, aangegeven in de Brandweerwet 1985.

Artikel 16

Het gevolg van deze bepaling zal zijn dat alle, tot dusverre verleende vergunningen uiterlijk twee jaar na invoering van dit concept-besluit zullen zijn geëxpireerd dan wel zoveel eerder als er bewijzen van typekeuring zijn verleend. De termijn van twee jaar is zo gekozen, opdat producenten van technisch verouderde en ondeugdelijke blustoestellen in staat worden gesteld noodzakelijke verbeteringen aan te brengen aan hun produkten.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

INHOUD:

1.	Algemeen	9.	Minimaal blusvermogen
1.1.	Onderwerp	9.1.	Minimaal vermogen voor brandklasse A
1.2.	Definities	9.2.	Minimaal vermogen voor brandklasse B
2.	Benaming van een blustoestel	10.	Drukvastheid
3.	Eisen en beproevingsmethoden voor blustoestellen	10.1.	Eisen druvastheid
3.1.	Spuitduur	10.2.	Beproeving druvastheid
3.2.	Toegestane persoonlijke bescherming	11.	Functioneel temperatuursbereik en sterkte van de mechanische onderdelen
3.3.	Blusobjecten voor brandklasse A	11.1.	Eisen
3.4.	Blusobjecten voor brandklasse B	11.2.	Beproeving
3.5.	Blusobjecten voor brandklasse C	12.	Eisen aan onderdelen
4.	Behoud van vulling	12.1.	Inrichtingen voor in werking stellen en onderbreken
4.1.	Controle	12.2.	Beveiliging tegen ongewenst in werking stellen
4.2.	Aanvaardbaarheidscriteria	12.3.	Uitstroming bij blustoestellen met op water gebaseerde blusstoffen
5.	Bepaling van de elektrische geleidbaarheid	12.4.	Slangen en koppelingen
5.1.	Doel van de bepaling van de elektrische geleidbaarheid	12.5.	Afsluitinrichting
5.2.	Eisen beproeving	12.6.	Mechanische sterkte van de afsluitdop en de bedieningsonderdelen
5.3.	Apparatuur benodigd voor de beproeving	12.7.	Drukindicator
5.4.	Beproevingmethode	12.8.	Sneuwkoker voor CO ₂ -blustoestellen
6.	Beproeving op inklinken	12.9.	Constructie van de vulopening
6.1.	Algemeen	13.	Corrosiebestendigheid
6.2.	Beproevingmethode	13.1.	Uitwendige corrosieproef
7.	Bijzondere bepalingen	13.2.	Inwendige corrosieproef bij blustoestellen met Halon en op water gebaseerde blusstoffen
7.1.	Onderbreking van de blusstofstraal	14.	Houder voor het blustoestel
7.2.	Bediening	15.	Identificatie van het blustoestel
7.3.	Slang en straalpijp	15.1.	Identificatie door de kleur
7.4.	Drijfassen	15.2.	Opschriften
8.	Vullingen en vultoleranties	16.	Het Rijkskeurmerk
8.1.	Vullingen		
8.2.	Vultoleranties		

1. Algemeen

1.1. Onderwerp

Deze bijlage legt de benamingen van draagbare blustoestellen vast alsmede de eisen waaraan deze blustoestellen moeten voldoen.

1.2. Definities

– Een blustoestel is een kennelijk tot het bestrijden van brand bestemd voorwerp, dat door middel van eenvoudige handgrepen in werking wordt gesteld en gehouden, waarvan de inrichting zodanig is, dat de bestrijding van brand geschiedt door middel van een zich in het blustoestel bevindende vulling en waarvan de massa gebruiksklaar niet meer bedraagt dan 25 kg.

– De blusstof is het geheel aan stoffen, waarmee het blustoestel is gevuld en die door hun werking de blussing bewerkstelligen.

– De vulling is de voor een blustoestel bestemde blusstof en de stof of de stoffen, bestemd tot uitdrijving van de blusstof uit het blustoestel.

De vulling wordt uitgedrukt in volume-eenheden (liters) als het blustoestel met water of een waterige oplossing is gevuld; in alle andere gevallen wordt de vulling uitgedrukt in massa-eenheden (kg).

– De werkdruk is de druk die heerst in een gebruiksgereed blustoestel bij een temperatuur van 60°C.

De werkdruk dient door de fabrikant/leverancier te worden opgegeven.

2. Benaming van een blustoestel

De benaming van een blustoestel wordt ontleend aan de blusstof, die het bevat. Momenteel wordt onderscheiden:

- natblussers
- schuimblussers
- poederblussers
- koolzuursneeuwblussers
- halogeenkoolwaterstofblussers (halonblussers)

3. Eisen en beproevingsmethoden voor blustoestellen

Voordat een blustoestel wordt beproefd, moet het gedurende ten minste 24 uur worden bewaard bij een temperatuur van 20°C ± 5°C. Het blustoestel moet op die temperatuur worden gehouden totdat de beproeving plaats vindt. De omgevingstemperatuur waarbij de beproeving wordt verricht, moet tussen 0°C en 30°C liggen.

3.1. Smitduur

Definitie:

De spuitduur van een blustoestel is de tijd waarin de blusstof bij geheel geopende afsluiter zonder onderbreking wordt uitgedreven. Het nastromen van het (restant) drijfgas wordt hierbij buiten beschouwing gelaten.

Beproeving:

De spuitduur van het blustoestel moet worden gemeten. De spuitduur moet groter of gelijk zijn aan de waarde zoals in tabel 1 vermeld.

Tabel 1

Vulling van een blustoestel in kg of l	Minimum-smitduur S
Tot en met 3	6
Boven 3 tot en met 6	9
Boven 6 tot en met 10	12
Boven 10	15

3.2. Toegestane persoonlijke bescherming

Degene die het blustoestel bij het onderzoek van het blusvermogen hanteert, moet zijn gekleed in normale werkkleding, die geen bijzondere bescherming biedt tegen brand. Het dragen van een veiligheidshelm, werkhandschoenen en een stoffilter (ten behoeve van de adembescherming) is toelaatbaar.

3.3. Blusobjecten voor brandklasse A

Beschrijving van de blusobjecten:

De blusobjecten voor brandklasse A bestaan uit een houtstapel die geplaatst is op een metalen raamwerk met een hoogte van 250 mm, een breedte van 900 mm en een lengte die afhankelijk is van de grootte van de houtstapel. Het raamwerk is vervaardigd van hoekstaal van 50 x 50 mm volgens Euronorm 56. Voor blusobjecten groter dan 8 A mag het raamwerk zijn samengesteld uit niet meer dan twee tegen elkaar geplaatste kleinere raamwerken. De houtstapel is opgebouwd uit latten van vurehout (*Pinus Silvestris*) met een vierkante doorsnede met zijden van 4 cm \pm 0,15 cm en een vochtgehalte van 10 tot 15% (m/m). De latten zijn in 14 lagen op het raamwerk gestapeld, zoals aangegeven in de figuren 1 en 2. In iedere laag is de ruimte tussen de latten 6 cm. De in de breedte van de houtstapel liggende latten (lagen 2, 4, 6, 8, 10, 12 en 14) zijn 50 cm \pm 1 cm lang. De in de lengte van de houtstapel liggende latten (lagen 1, 3, 5, 7, 9, 11 en 13) hebben een lengte die gelijk is aan de lengte van het blusobject (tabel 2) met een tolerantie van \pm 1 cm.

De reeks blusobjecten volgens tabel 2 mag worden uitgebreid met grotere blusobjecten tot en met de aanduiding 233 A. Deze grotere blusobjecten moeten worden berekend in overeenstemming met de opmerking onder tabel 2. Elk blusobject wordt aangeduid door een getal, gevolgd door de hoofdletter A. Het getal geeft aan:

- de lengte van het blusobject in dm, d.w.z. de lengte van de latten in lengterichting van het object;
- het aantal latten met een lengte van 50 cm in dwarsrichting van het object.

Aanduiding van het blusobject	Aantal latten van 50 cm in dwarsrichting per laag	Lengte van het object in cm
3A	3	30
5A	5	50
8A	8	80
13A	13	130
21A	21	210
(27A)	27	270
34A	34	340
(43A)	43	430
55A	55	550

Opmerking:

Elk blusobject wordt aangeduid door een getal uit een reeks, waarin elke term gelijk is aan de som van de beide voorgaande termen, d.w.z. dat deze reeks ongeveer overeenkomt met een meetkundige reeks met een reden van $\sqrt{1,62}$. De tussengevoegde, tussen haakjes geplaatste aanduidingen in de tabel zijn ontstaan door de voorgaande term te vermenigvuldigen met $\sqrt{1,62}$.

Voorbeeld: $21 \times \sqrt{1,62} = 21 \times 1,27 = 27$.

Uitvoering van de blusproef:

Het blusobject moet in een tochtvrije ruimte worden opgesteld. Deze ruimte mag door zijn vorm en afmetingen geen invloed hebben op het verbrandingsproces en de blussing. Het blustoestel wordt op een afstand

van 5 m uit het midden van het blusobject geplaatst. De aansteekbak, welke 100 mm langer is dan het blusobject, met een breedte van 600 mm en een diepte van 100 mm, wordt midden onder de houtstapel geplaatst. Deze bak wordt gevuld met een laag water van 3 cm en een laag vloeibare brandstof zoals aangegeven voor de blusobjecten voor brandklasse B (zie 3.2.2) van ca. 5 mm dikte. De brandstof wordt aangestoken. Na verloop van twee minuten wordt de aansteekbak onder de houtstapel vandaan getrokken. Men laat de houtstapel daarna nog zes minuten branden, dus totaal acht minuten, waarna mag worden aangemen dat de houtstapel volledig in brand staat. Met de blussing kan dan worden begonnen. Degene, die de blussing zal uitvoeren, stelt dan het blustoestel in werking en richt de straal op het blusobject. Hij mag zich daarbij naar eigen goeddunken rond het blusobject bewegen om een zo gunstig mogelijk blusresultaat te verkrijgen.

De gehele vulling van het blustoestel mag worden gebruikt, hetzij ineens dan wel met een of meer onderbrekingen. De blusproef wordt als geslaagd beschouwd, wanneer alle vlammen zijn gedoofd en er binnen drie minuten na het leegspuiten van het blustoestel geen nieuwe vlamverschijnselen meer optreden.

Voor het toekennen van een bepaald blusvermogen aan een blustoestel moeten van drie blusproeven er twee met goed gevolg zijn uitgevoerd. Indien de eerste twee blusproeven met goed gevolg zijn uitgevoerd, mag de derde proef achterwege blijven. Voor elke blusproef moet een bedrijfsklaar blustoestel worden gebruikt.

3.4. Blusobjecten voor brandklasse B

Beschrijving van de blusobjecten:

De blusobjecten voor brandklasse B bestaan uit een reeks ronde stalen bakken, gevuld met een hoeveelheid vloeibare brandstof, volgens tabel 3.

Elk blusobject wordt aangeduid door een getal, gevolgd door de hoofdletter B. Het getal geeft de hoeveelheid vloeibare brandstof aan waarmee de bak moet worden gevuld, uitgedrukt in liter. De bakinhoud dient te bestaan uit $\frac{1}{3}$ deel water en $\frac{2}{3}$ deel brandstof. Bijzonderheden van de blusproeven voor brandklasse B zijn vermeld in tabel 3.

Tabel 3

Aanduiding van het blusobject	Hoeveelheid vloeibare brandstof l	Afmetingen van de bak		
		middellijn mm	diepte mm	wanddikte mm
8B ¹	8	560	100	2,0
13B	13	720	150	2,0
21B	21	910	150	2,0
34B	34	1200	150	2,5
55B	55	1500	150	2,5
(70B)	70	1700	150	2,5
89B	89	1900	200	2,5
(113B)	113	2120	200	2,5
144B	144	2400	200	2,5
(183B)	183	2710	200	2,5
233B	233	3000	200	2,5

¹ Blusobject 8B is hier nog vermeld, doch de verwachting is dat dit komt te vervallen.

Opmerking:

Elk blusobject wordt aangeduid door een getal uit een reeks, waarin elke term gelijk is aan de som van de voorgaande termen, d.w.z. dat deze

reeks ongeveer overeenkomt met een meetkundige reeks met een reden van $\sqrt{1,62}$. De tussengevoegde, tussen haakjes geplaatste aanduidingen in de tabel zijn ontstaan door de voorgaande term te vermenigvuldigen met $\sqrt{1,62}$.

Voorbeeld: $55 \times \sqrt{1,62} = 55 \times 1,27 = 70$.

Uitvoering van de blusproef:

De windsnelheid mag niet groter zijn dan 3 m/s. De brandstof dient vliegtuigbenzine AFGAS 100 L (code NATO F18) of heptaan te zijn.

De brandstof moet na het aansteken gedurende 60 seconden ongehinderd blijven branden. Direct hierna moet met blussen worden begonnen, en wel zodanig dat er geen herontsteking plaatsvindt.

Voor het toekennen van een bepaald blusvermogen aan een blustoestel moeten van drie blusproeven er twee met goed gevolg zijn uitgevoerd. Indien de eerste twee blusproeven met goed gevolg zijn uitgevoerd, mag de derde proef achterwege blijven. Voor elke blusproef moet een vol blustoestel worden gebruikt.

3.5. Blusobject voor brandklasse C

Beschrijving van het blusobject:

Het blusobject voor de brandklasse C is als volgt opgebouwd:

- Propaangasflessen met een inhoud van elk ca. 33 kg. vloeistofverdichtgas voorzien van een afsluiter met een doorlaat niet kleiner dan 7 mm, worden parallel met elkaar verbonden door een pijp met een doorsnede van 25 mm inwendig. Deze pijp is voorzien van een manometer en een snelafsluiter met een doorlaat van \varnothing 10 tot \varnothing 15 mm.
- Na de snelafsluiter wordt een plaat aangebracht met een gat van \varnothing 7 mm, gevolgd door een pijp van 2 meter lang met een inwendige diameter van 22 mm.

Voor iedere test wordt tot vloeistofverdichtgas uit de flessen gebruikt bij een flestemperatuur van $20 \pm 5^\circ\text{C}$, dat na het openen van de snelafsluiter tot ontbranding wordt gebracht aan het einde van de pijp.

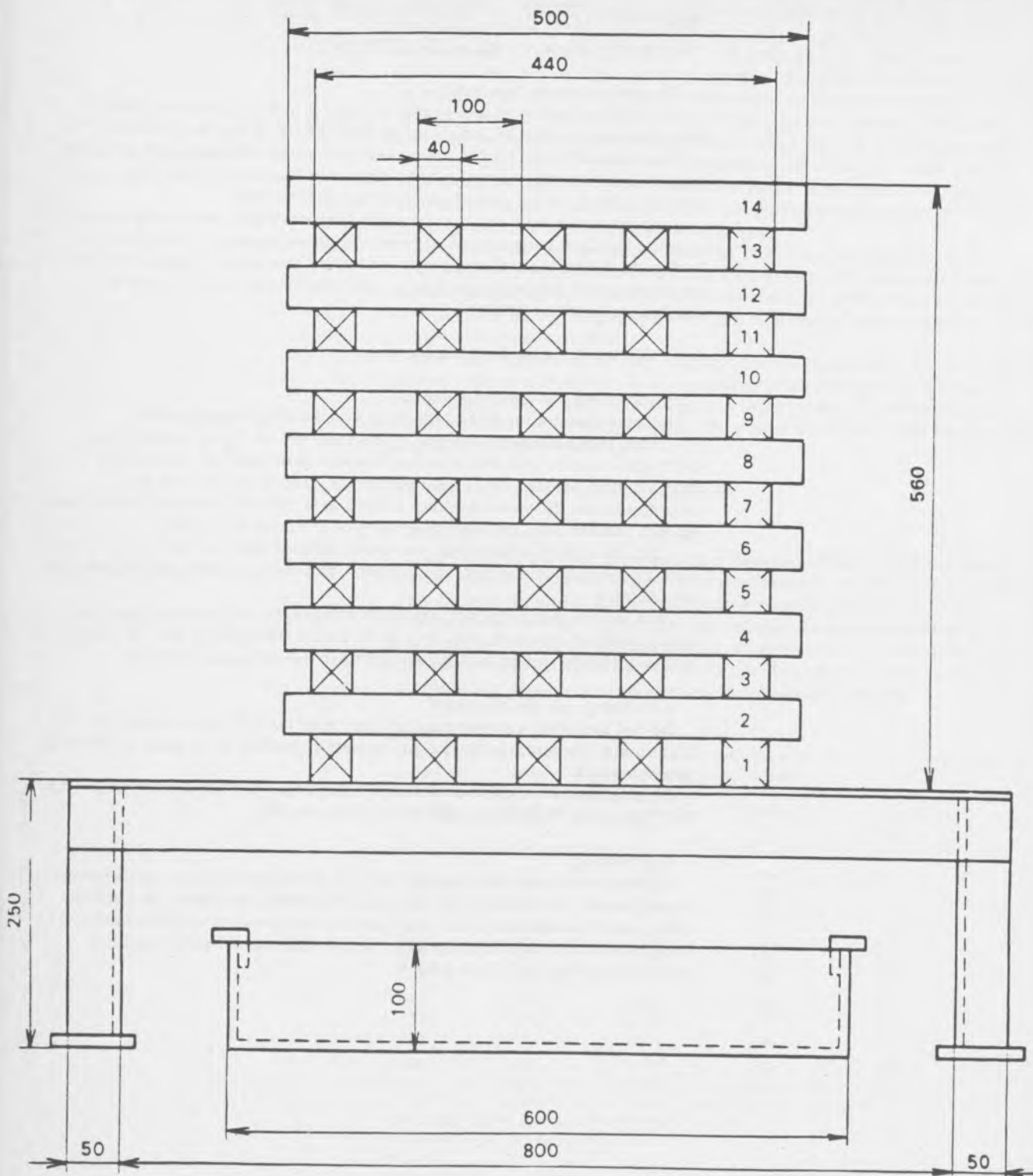
Uitvoering van de blusproef:

Na het onsteken van het gas kan naar eigen inzicht van degene die het blustoestel bedient, de blussing uitgevoerd worden. Er is geen voorbrandtijd benodigd.

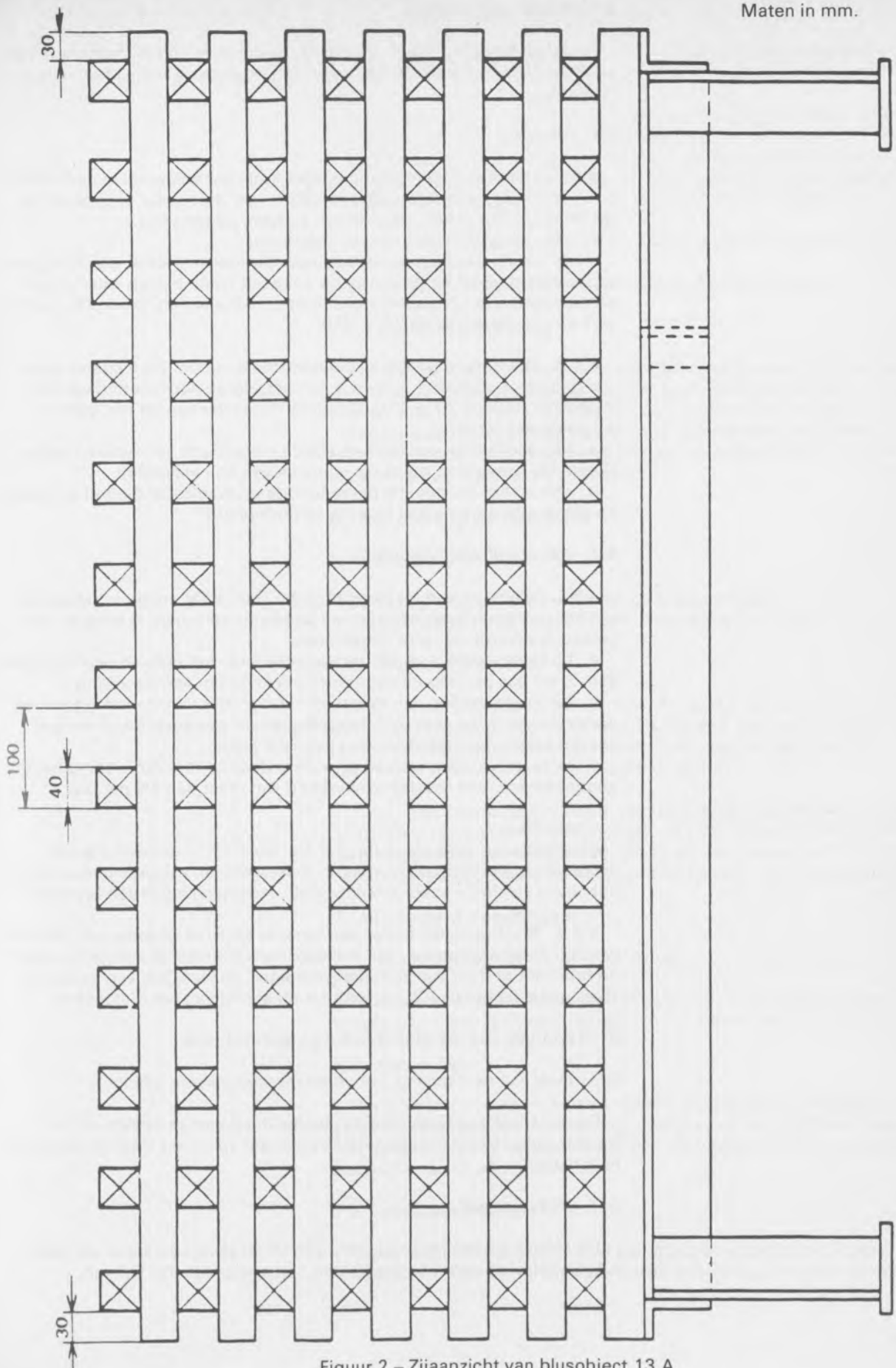
Bij blustoestellen met een vulling > 3 kg moet het blusobject tweemaal met hetzelfde blustoestel geblust kunnen worden.

Opmerking:

Indien het kleinste blustoestel van een serie een C-brand, zoals boven omschreven, kan blussen, kunnen ook de grotere blustoestellen van die serie voor brandklasse C als goedgekeurd beschouwd worden, onder voorbehoud dat alle blustoestellen de brandklasse B hebben geblust overeenkomstig punt 3 en punt 9.

Figuur 1 – Vooraanzicht van het blusobject (gelijk voor alle objecten).

Figuur 2 - Zijaanzicht van blusobject 13 A.

4. Behoud van vulling

Draagbare blustoestellen en uitdrijfgaspatronen dienen zodanig te zijn uitgevoerd dat het behoud van de vulling regelmatig kan worden gecontroleerd.

4.1. Controle

4.1.1. Het moet door weging mogelijk zijn het volgende te controleren:

- a. de vulling van koolzuurgaspatronen voor draagbare blustoestellen ten behoeve van water, mechanisch schuim, poeder, enz.
- b. de vulling van koolzuursneeuwblussers.
- c. de vulling van blustoestellen onder permanente druk, ook halogeen-koolwaterstoftypen en gaspatronen, mits het typen betreft waarbij het massaverlies van 1% gepaard gaat met een drukverlies van ten hoogste 10% van de werkdruk bij $20 \pm 2^\circ\text{C}$.

4.1.2. Het moet mogelijk zijn blustoestellen onder permanente druk, niet genoemd onder 4.1.1. b en c, te controleren door meting van de inwendige druk bij $20 \pm 2^\circ\text{C}$. Dit dient te geschieden op een van de volgende manieren:

- a. een aansluiting waarop een aparte manometer kan worden aangesloten. De aansluiting moet zijn voorzien van een afsluitdop.
- b. een op het blustoestel gemonteerde drukindicator die zelf eveneens op zijn goede werking kan worden gecontroleerd.

4.2. Aanvaardbaarheidscriteria

4.2.1. Wanneer een blustoestel onder druk staat, mag dit toestel of zijn aansluitingen geen lekkage van betekenis vertonen. «Lekkage van betekenis» wordt als volgt gedefinieerd:

- a. bij blustoestellen onder permanente druk, het ontsnappen van meer dan 1 cm^3 gas per dag en per liter of per kilogram van de vulling;
- b. bij blustoestellen, die alleen op het ogenblik van in werking stellen onder druk worden gebracht, het ontspannen van meer dan 5 cm gas per minuut en per liter of kilogram van de vulling;
- c. bij blustoestellen waarbij de vulling door middel van weging wordt gecontroleerd, een massavermindering van meer dan 5% per jaar.

Opmerking:

Blustoestellen vallende onder 4.2.1.a. en 4.2.1.c. moeten alle als aangegeven worden gecontroleerd. Blustoestellen vallende onder 4.2.1.b. behoeven slechts steekproefsgewijs als aangegeven worden beproefd.

4.2.2. Blustoestellen onder permanente druk (en gaspatronen) moeten worden onderworpen aan een lekkageproef wanneer zij zijn gevuld door de fabrikant of door zijn vertegenwoordiger. Een lekkage van betekenis zoals gedefinieerd in 4.2.1.a. leidt tot afkeuring van het blustoestel.

5. Bepaling van de elektrische geleidbaarheid

5.1. Doel van de bepaling van de elektrische geleidbaarheid

De elektrische geleidbaarheid is bedoeld om vast te stellen of het blustoestel geschikt is voor gebruik op onder spanning staande elektrische installaties.

5.2. Eisen beproeving

De stroom tussen de handgreep van de straalpijp en aarde alsmede tussen het blustoestel en aarde mag niet groter zijn dan 0,5 mA.

5.3. *Apparatuur benodigd voor de beproeving*

5.3.1. Een metalen plaat van 1 m x 1 m, verticaal opgehangen aan isolatoren.

5.3.2. Een transformator die een wisselspanning van 35 kV tot stand kan brengen tussen de plaat en de aarde.

De impedantie van het systeem moet zodanig zijn dat, bij kortsluiting, de kortsluitstroom ten minste 0,1 mA bedraagt wanneer de voedingspanning van de transformator 10% van de normale waarde is.

5.3.3. Een isolerende steun (voor blussers die zijn voorzien van een vaste straalpijp).

Een isolerend blad (voor blussers voorzien van een slang).

5.4. *Beproevingmethode*

Een blustoestel met vaste straalpijp, wordt gemonteerd op een geïsoleerde steun en zodanig opgesteld dat de uitstroomopening zich op een afstand van 1 m van het midden van de metalen plaat bevindt.

Een blustoestel met slang wordt op de geïsoleerde bak geplaatst zodanig dat de uitstroomopening zich op een afstand van 1 m van het midden van de metalen plaat bevindt.

6. **Beproeving op inklinken**

6.1. *Algemeen*

De beproeving geldt voor alle typen poederblussers.

De inklinkproef moet altijd aan de blusproef voorafgaan.

6.2. *Beproevingmethode*

6.2.1. Het blustoestel, gebruiksgereed (d.w.z. gevuld overeenkomstig de instructies van de fabrikant, met de blusstof door de fabrikant goedgekeurd voor gebruik in dat blustoestel), moet aan de beproeving op inklinken worden onderworpen, zoals omschreven in 6.2.2.

6.2.2. Het blustoestel wordt in verticale positie gehouden boven een horizontale stijve stalen plaat waarvan de afmetingen groter zijn dan het bodemoppervlak van het blustoestel. Vanaf een hoogte van 15 mm moet het blustoestel 500 maal met een frequentie van 1 Hz op de plaat vallen.

7. **Bijzondere bepalingen**

7.1. *Onderbreking van de blusstofstraal*

Blustoestellen moeten voorzien zijn van een zelfsluitende straalonderbreker waarmee de blusstofstraal tijdelijk kan worden onderbroken.

7.2. *Bediening*

Blustoestellen moeten werken, zonder deze eerst te behoeven om te keren. De bedieningsmechanismen moeten zich aan de bovenzijde, dan wel gedeeltelijk aan de bovenzijde van het blustoestel en gedeeltelijk aan het einde van de slang bevinden.

7.3. *Slang en straalpijp*

Blustoestellen met een inhoud aan blusstof groter dan 3 kg of 3 liter moeten zijn voorzien van een slang met straalpijp. De lengte hiervan moet

ten minste 80% van de hoogte van het blustoestel bedragen met een minimum van 400 mm.

7.4. Drijfgassen

Drijfgassen mogen niet brandbaar zijn.

8. Vullingen en vultoleranties

8.1. Vullingen

De nominale vulling voor draagbare blustoestellen moet gelijk zijn aan één van de waarden vermeld in tabel 4, overeenkomstig de aard van het blusmiddel.

Tabel 4. Nominale vulling voor draagbare blustoestellen

Poeder		CO ₂	Halogeen- koolwater- stoffen	Water en op water gebaseerde blus- stoffen alsmede schuim
aanbevolen waarden	toegestane waarden			
kg	kg	kg	kg	l
	1		1	
2	3	2	2	
	4		4	
		5		
6			6	6
9				9
12				

8.2. Vultoleranties

De werkelijke vulling van het blustoestel moet gelijk zijn aan de nominale vulling binnen de toleranties zoals vermeld in tabel 5.

Tabel 5. Vultoleranties op nominale vullingen

	Poeder	CO ₂ , halogeenkoolwaterstoffen, water en op water gebaseerde blusstoffen
1 kg	± 5%	0-5%
2 kg	± 3%	0-5%
≥ 3 kg	± 2%	0-5%

9. Minimaal blusvermogen

De minimaal toegestane hoeveelheid blusstof benodigd voor het blussen van een voorgeschreven blusobject moet overeenkomen met de in tabel 6 en 7 gegeven waarden.

9.1. *Minimaal vermogen voor brandklasse A*

Tabel 6. Maximale hoeveelheid blusstof voor het blussen van brandklasse A blusobjecten

Blusobject	Maximale hoeveelheid blusstof voor blussing	
	poeder (kg)	water en op water gebaseerde blusstoffen alsmede schuim
3A	1	—
5A	2	6
8A	4	9
13A	6	—
21A	9	—
(27A)	—	—
34A	12	—
(43A)	—	—
55A	—	—

9.2. *Minimaal vermogen voor brandklasse B*

Tabel 7. Maximale hoeveelheid blusstof voor het blussen van brandklasse B blusobjecten

Blusobject	Maximale hoeveelheid blusstof voor blussing			
	poeder	CO ₂	halogeen-koolwaterstoffen	water en op water gebaseerde blusstoffen alsmede schuim
	(kg)	(kg)	(kg)	(l)
8B	—	—	—	—
13B	1	2	1	—
21B	2	—	2	6
34B	3	5	4	9
55B	4	—	6	—
(70B)	—	—	—	—
89B	6	—	—	—
(113B)	9	—	—	—
144B	12	—	—	—
(183B)	—	—	—	—
233B	—	—	—	—

10. Drukvastheid

10.1. *Eisen druvastheid*

Draagbare blustoestellen dienen bestand te zijn tegen drukverhoging, zonder dat hierbij gevaar ontstaat voor de gebruiker.

10.2. *Beproeving druvastheid*

– Testdruk

moet 1,5 maal de werkdruk zijn gedurende 5 minuten, met bij 60°C een minimale druk van 20 bar, zonder dat vervorming optreedt.

– Barstdruk

zal tenminste 2,5 maal de werkdruk moeten zijn, met een minimale druk van 50 bar.

De proeven vinden plaats bij een temperatuur van 20 ± 5°C. Tijdens de proefneming mag geen lekkage of verscherping optreden.

11. Functioneel temperatuursbereik en sterkte van de mechanische onderdelen

11.1. Eisen

Draagbare blustoestellen dienen te werken bij temperaturen tussen -20°C en $+60^{\circ}\text{C}$ (bij blustoestellen gevuld met water, zonder vriespuntverlagend middel dient dit te zijn tussen de $+5^{\circ}\text{C}$ en $+6^{\circ}\text{C}$) en voldoende weerstand te bieden tegen herhaaldelijk stoten.

11.2. Beproeving

11.2.1. Beproevingprocedure

Twee blustoestellen moeten onderworpen worden aan de gecombineerde temperatuurwisseling- en inklinkproef volgens tabel 8.

Tabel 8

Tijd h	Blustoestel 1	Blustoestel 2
24	opslaan bij ¹ $-20 \pm 1^{\circ}\text{C}$	opslaan bij $+60 \pm 1^{\circ}\text{C}$
24	opslaan bij $+20 \pm 5^{\circ}\text{C}$ inklinkproef volgens punt 6.2.	opslaan bij $+20 \pm 5^{\circ}\text{C}$ inklinkproef volgens punt 6.2.
24	opslaan bij $+60 \pm 1^{\circ}\text{C}$	opslaan bij ¹ $-20 \pm 1^{\circ}\text{C}$

¹ $+5^{\circ}\text{C}$ bij blustoestellen gevuld met op water gebaseerde blusstof zonder vriespuntverlagend middel.

Opmerking:

In plaats van -20°C (of $+5^{\circ}\text{C}$ voor blustoestellen met op water gebaseerde blusstoffen zonder vriespuntverlagend middel) kan een lagere temperatuur vereist worden.

- Binnen één minuut na het verwijderen uit de klimaatkamer moet het blustoestel in werking gesteld worden.
- De totale spuitduur moet volgens punt 3.1. voor elk toestel worden bepaald.

11.2.2. Eisen na de beproeving

Beide blustoestellen moeten na de beproeving aan de volgende eisen voldoen:

- de blustoestellen moeten zonder storing werken;
- het uitdrijven van de blusstof dient binnen 10 seconden na het in werking stellen te beginnen;
- de spuitduur mag niet korter zijn dan aangegeven in punt 3.1.
- na een ononderbroken uitdrijving, tot het blustoestel drukloos is, mag de resterende hoeveelheid blusstof niet meer dan 10% van de oorspronkelijke vulling bedragen.

12. Eisen aan onderdelen

Behalve beveiligingen mogen bij blustoestellen geen onderdelen toegepast worden, die voor het gebruik moeten worden gemonteerd of gedemonteerd. Wanneer verstelbare onderdelen (zoals verstelbare straalpijpen) zijn gemonteerd, zal het blustoestel getest worden onder minst gunstige instelling, hetgeen op het etiket moet worden vermeld.

12.1. Inrichtingen voor in werking stellen en onderbreken

Om een blustoestel in werking te stellen mag het bedieningsmechanisme niet meermalen worden bediend. De bedieningskracht mag de waarden, zoals in tabel 9 aangegeven, bij een temperatuur tot 60°C niet overschrijden.

Tabel 9

Soort bediening	Bedieningskracht max.
Met vinger	100 N
Met hand	200 N ²
Druk c.q. slag op een knop	400 N

² Bij CO₂-blustoestellen mag de bedieningskracht bij 40°C tot 60°C toenemen tot een max. van 300 N.

Opmerking:

De in deze tabel aangegeven bedieningskracht geldt, wanneer een statische kracht op de plaats uitgeoefend wordt, waar normaal de bedieningskracht aangrijpt.

12.2. Beveiliging tegen ongewenst in werking stellen

De bedieningselementen moeten voorzien zijn van een beveiliging tegen ongewild in werking stellen. Het verwijderen van de beveiliging moet zich duidelijk onderscheiden van het in werking stellen van het bedieningsmechanisme. De bedieningskracht moet tussen 20 N en 100 N liggen, en mag in geen geval de bediening belemmeren. Het moet herkenbaar zijn, dat het blustoestel in werking is geweest, bij voorbeeld door middel van het verbreken van een metaaldraad met loodje. Deze beveiliging moet zodanig zijn geconstrueerd, dat indien het mechanisme om het toestel in werking te stellen bediend wordt, met krachten overeenkomstig tabel 9, zónder dat de borging verwijderd is, er geen delen van het bedieningsmechanisme dusdanig beschadigd worden, dat gebruik van het toestel onmogelijk wordt.

12.3. Uitstroming bij blustoestellen met op water gebaseerde blusstoffen

De uitstroming bij een blustoestel met een op water gebaseerde blusstof moet door de volgende voorzieningen zeker gesteld worden:

a. het materiaal van de stijgbuis moet tegen de toe te passen blusstof bestand zijn;

b. om mogelijke vreemde stoffen tegen te houden, moet de blusstof door een filter uitstromen. Dit filter moet in de uitstroomrichting voor de kleinste doorsnede in de doorgang aangebracht zijn. De maaswijdte van het filter moet kleiner zijn dan de kleinste opening in de totale leiding.

De totale doorlaat van het filter moet minstens het 8-voudige van de kleinste doorsnede bedragen. Het filter moet bereikbaar zijn om onderhoudswerkzaamheden aan het blustoestel mogelijk te maken.

12.4. Slangen en koppelingen

Slangen en koppelingen moeten in het temperatuurgebied bedrijfszeker zijn. De barstdruk moet gelijk of groter zijn dan:

- 3 maal de werkdruk van het blustoestel bij +60°C;
- wanneer het een CO₂-blustoestel betreft 1,5 maal de werkdruk van het blustoestel bij +60°C.

12.5. Afsluitinrichting

12.5.1. Eisen beproeving

Door middel van een ventiel moet de blusstofstroom te allen tijde onderbroken kunnen worden. Het bedieningsmechanisme moet na iedere onderbreking weer goed afsluiten.

12.5.2. Beproevingmethode

Uit een bedrijfsklaar blustoestel wordt gedurende 3 seconden blusstof uitgedreven en daarna wordt het onderbrekingsventiel gesloten. De inwendige druk, of indien van toepassing de massa, wordt vastgesteld (zie punt 4). Na 5 minuten wordt, terwijl de afsluitinrichting gesloten blijft, opnieuw de inwendige druk of massa van de vulling vastgesteld. De tweede druk of massa moet ten minste 80% van de eerste druk of massa zijn. De test wordt bij $20 \pm 5^\circ\text{C}$ uitgevoerd.

12.6. Mechanische sterkte van de afsluitdop en de bedieningsonderdelen

Een blustoestel, gevuld en uitgerust met alle onderdelen die bij normaal gebruik onder druk staan, wordt gedurende 24 uur bij een temperatuur van $-20^\circ\text{C} \pm 5^\circ\text{C}$ opgeslagen en aansluitend, binnen één minuut, aan een slagproef onderworpen.

Voor de uitvoering van de proef met een blustoestel gevuld met een op water gebaseerde blusstof mag een vorstpuntverlagend middel toegevoegd zijn. Wanneer het om een blustoestel gaat met een gaspatroon, moet het blustoestel direct voor de proef op druk gebracht worden. De afsluitinrichting dient hierbij gesloten te zijn.

12.6.1. Beproevingmethode van de slagproef

De slagproef wordt als volgt uitgevoerd:

Een cilindervormige stalen hamer met een massa van 4 kg en een doorsnede van 75 mm, voorzien van een plat vlak wordt zodanig verticaal gemonteerd, dat weliswaar geleid, vrij kan vallen. De valhoogte H wordt volgens de volgende formule berekend, en moet minstens 150 mm bedragen:

$$H = \frac{M}{20} \text{ (m)}$$

, waarbij M de totale massa van het blustoestel in kg is. Het blustoestel wordt op een starre en vlakke ondergrond achtereenvolgens in een van de volgende posities geplaatst:

- a. in de normale stand (rechttop);
- b. liggend op een zij, zo dat de afsluitdop met eventueel het bedieningsmechanisme op de ondergrond ligt.

In beide posities moet de hamer de afsluitdop, met eventueel het bedieningsmechanisme, direct treffen.

Na de proef wordt het blustoestel weer op een temperatuur van $20 \pm 5^\circ\text{C}$ gebracht en beproefd op een druk, gelijk aan 1,5 maal de werkdruk bij 60°C . Het blustoestel heeft de proef doorstaan, wanneer bij de slag- of aansluitende drukproef geen barsten of breuken optreden en geen onderdelen worden weggeslingerd, die de gebruiker in gevaar kunnen brengen.

12.7. Drukindicator

12.7.1. De schaalverdeling van de drukindicator moet het volgende bevatten:

- nulpunt, met eventueel aanslag;

- een groen gebied overeenkomstig de werkdrukken -20°C en $+60^{\circ}\text{C}$ (zie 11.2.1.). De resterende schaal moet rood zijn;
- de totale schaallengte moet 1,5 maal de lengte van 0° tot $+60^{\circ}\text{C}$ zijn;
- de tolerantie van het nulpunt en de grenswaarde van het werkgebied moet 6% van de werkdruk bij $+60^{\circ}\text{C}$ zijn.

12.7.2. Een drukindicator, die aan een gelijkmatige drukstijging van 20 bar/min. wordt onderworpen, mag tot 3 maal de druk bij $+60^{\circ}\text{C}$ geen lekkages vertonen en/of barsten. Ieder gebrek, dat boven deze drukwaarde optreedt, mag geen gevaar voor de gebruiker opleveren (dat wil zeggen: er mogen geen onderdelen weggeslingerd worden).

12.7.3. De drukindicator moet bij een drukstijging en -daling van 20 bar/min. ten minste 100 drukwisselingen tussen 0 bar en de werkdruk bij $+60^{\circ}\text{C}$ weerstaan. Na terugkeer op het nulpunt mag de tolerantie, gerelateerd aan de werkdruk bij $+60^{\circ}\text{C}$, niet groter zijn dan $\pm 6\%$.

Opmerking:

Voor de proef onder 12.7.2. en 12.7.3. mag niet dezelfde drukindicator gebruikt worden.

12.7.4. Het materiaal van de drukindicator moet bestand zijn tegen de blusstof en het drijfgas, dat zich in het blustoestel bevindt.

12.7.5. Alle proeven met de drukindicator, genoemd in dit hoofdstuk, moeten bij een temperatuur van $20 \pm 5^{\circ}\text{C}$ uitgevoerd worden.

12.8. *Sneeuwkoeler voor CO₂-blustoestellen*

12.8.1. Wanneer de sneeuwkoeler niet direkt aan het blustoestel bevestigd is, bij voorbeeld wanneer de koeler met een slang verbonden is, moet de koeler van een zodanige handgreep voorzien zijn, dat de hand van de gebruiker tijdens gebruik tegen afkoeling beschermd is.

12.8.2. De uitstroomzijde van de sneeuwkoeler wordt gedurende 5 minuten aan een statische belasting van 25 kg, verdeeld over een cirkelvormig oppervlak met een diameter van 50 mm, onderworpen. De sneeuwkoeler mag na 48 uur geen zichtbare beschadiging of deformatie vertonen.

12.8.3. De verbindingselementen van de sneeuwkoeler en slang moeten tegen ongewenst loslaten geborgd zijn.

12.8.4. De sneeuwkoeler met blustoestel wordt aan de volgende proef onderworpen:

- de sneeuwkoeler wordt tot $+60^{\circ}\text{C}$ verwarmd;
- het blustoestel wordt hierna leeggespoten;
- de sneeuwkoeler mag hierna geen beschadigingen vertonen.

12.9. *Constructie van de vulopening*

Alle blustoestellen (met uitzondering van die, welke tot vloeistof verdicht gas als blusstof bevatten) moeten:

1. een drukontlastingsinrichting hebben, die werkzaam moet zijn, voordat de dop van de vulopening volledig los is;
2. een vulopening met de volgende minimale diameter hebben:
 - 20 mm voor blustoestellen met een vulling tot en met 3 kg;
 - 25 mm voor blustoestellen met een vulling groter dan 3 kg.

13. Corrosiebestendigheid

13.1. Uitwendige corrosieproef

Een volledig uitgerust blustoestel wordt gedurende 480 uur aan een zoutspoeiproef, volgens ISO 3768/1976, onderworpen. Na beëindiging van de proef moet aan de volgende eisen zijn voldaan:

1. de mechanische functie van alle delen mag niet aangetast zijn;
2. er mogen geen corrosieverschijnselen op de metalen delen van het blustoestel optreden, die het functioneren of de veiligheid nadelig beïnvloeden.

13.2. Inwendige corrosieproef bij blustoestellen met Halon- en op water gebaseerde blusstoffen

Een blustoestel wordt tot normale vulhoogte gevuld met een oplossing van 1% m/m natriumchloride in gedestilleerd water. Het blustoestel, voorzien van alle onderdelen, wordt gesloten en 3 maanden bij een temperatuur van $+ 20 \pm 5^\circ\text{C}$ bewaard. Bij blustoestellen met op water gebaseerde vullingen, moet aanvullend een proef met de betreffende vulling uitgevoerd worden. De voorwaarden van de proef zijn dezelfde als die van de natriumchlorideproef. Na deze beproevingen mogen noch corrosieverschijnselen op het metaal zichtbaar zijn, noch de bescherm-laag losgelaten zijn.

14. Houder voor het blustoestel

Een houder voor een blustoestel moet aan de volgende eisen voldoen:

1. het nemen van het blustoestel uit de houder dient gemakkelijk te geschieden, en de manier van uitnemen dient duidelijk herkenbaar te zijn;
2. een blustoestel, dat niet in de houder vastgeklemd wordt, mag door kantelingen tot 45° niet uit de houder vallen;
3. indien de houder volgens voorschriften van de fabrikant aan de wand bevestigd is, moet deze met tweemaal het totale gewicht van het blustoestel belast kunnen worden, zonder dat blijvende vervorming optreedt.

15. Identificatie van het blustoestel

15.1. Identificatie door kleur

De kleur van het blustoestel dient rood te zijn.

15.2. Opschriften (zie figuur 3)

Het etiket/transfer moet in 5 delen zijn onderverdeeld, en dient de in dit hoofdstuk omschreven opgaven van de 5 delen in te houden:

- De delen 1, 2, 3 en 5 dienen op het etiket/transfer aangebracht te zijn.
- Het etiket/transfer moet duurzaam zijn aangebracht. Het moet duidelijk leesbaar zijn, ook wanneer het blustoestel zich in de houder bevindt.
- De in deel 4 genoemde gegevens mogen op een andere plaats op het blustoestel aangebracht zijn.
- De hoogte van de letters van deel 2 en 3 mag niet kleiner zijn dan:
 - 3 mm voor blustoestellen met een vulling ≤ 3 kg.
 - 5 mm voor blustoestellen met een vulling > 3 kg.

De letterhoogten van deel 1, 2, 3 en 4 dienen in de volgende verhouding te zijn aangebracht:

deel 1 1 : 1,5 voor het woord «blustoestel»
1 : 0,75 voor de andere opgaven
deel 2 1 : 1
deel 3 1 : 1
deel 4 1 : 0,5

De hoogte van het kader van deel 5 mag niet meer dan $\frac{1}{3}$ van de totale hoogte van deel 1, 2 en 3 bedragen.

Deel 1 van de beschrijving dient in te houden:

- de benaming van het blustoestel (zie hoofdstuk 2);
- het type blustoestel en nominale vulling;
- opgave van het blusvermogen, uitgedrukt in de gebluste blusobjecten, bijv. 13A of 89B volgens hoofdstuk 9.

Deel 2 dient te bevatten:

- de gebruiksaanwijzing met daarbij één of meer afbeeldingen ter verduidelijking;
- de pictogrammen van de brandklassen waarvoor het blustoestel geschikt is (zie figuur 4).

Deel 3 dient de beperkingen en de gevaren aan te duiden met betrekking tot de giftigheid en de toepassing op elektrische installaties

Deel 4 dient in te houden:

- de aanduiding «Na elk gebruik hervullen»;
- de aanduiding «periodiek laten controleren¹ en bij hervulling alleen producten, reservedelen en drijfgas gebruiken conform de typekeuring»;
- de opgave van de blusstof en in het bijzonder de opgaven van de percentages van de toevoegingen indien op water gebaseerde blusstoffen worden toegepast;
- indien aanwezig, de opgave van het drijfgas;
- type-aanduiding van de fabrikant;
- de functionele temperatuurgrenzen waarbinnen het blustoestel gebruikt kan worden;
- indien noodzakelijk, de opgaven met betrekking tot de vorstbestendigheid.

Deel 5 dient in te houden:

- naam en adres van degene, die productverantwoordelijkheid voor het blustoestel draagt;
- nummer en kenteken van het bewijs van typekeuring (zie hoofdstuk 16).

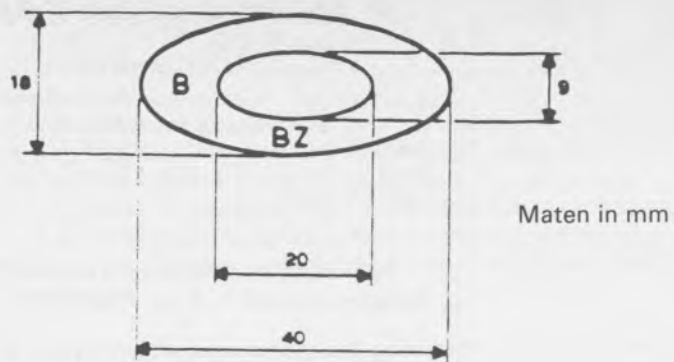
De tekst dient in de Nederlandse taal te zijn gesteld.

Bovendien moet het jaar van aanmaak op het blustoestel aangegeven zijn.

16. Het Rijkskeurmerk

Het Rijkskeurmerk is ingericht naar het volgende model:

¹ De tijd van de periodieke controle kan opgegeven zijn.

16.1. *Het Rijkskeurmerk dient in te houden:*

- in de binnenste ellips het rangnummer, cijferhoogte 6 mm;
- in de buitenste ellips:
 - bovenin: 3e en 4e cijfer van het jaar en de maand van afgifte van het bewijs van typekeuring in 2 cijfers (b.v. 85-04)
 - links de «B» van het woord «Besluit»
 - rechts het jaartal van het besluit
 - onderin de letters «B.Z.» van Binnenlandse Zaken
 - de letter- en de cijferhoogte dienen 3 mm te zijn.

POEDERBLUSSER

12 kg poeder ABC

34A

144B

C

BORGPEN WEGTREKKEN

SPUITSTUK RICHTEN

KNIJPKRAAN INDRUKKEN

voorzichtig bij elektrische installaties

NA ELK GEBRUIK HERVULLEN.

Periodiek laten controleren en bij hervulling alleen de produkten, reserve-
delen en drijfgas gebruiken conform de typekeuring

Blusstof: 12 kg ABC-poeder.
Drijfgas: stikstof.

Typenr. fabrikant:

Temperatuurgrenzen: -20°C tot +60°C.

Vergunninghouder:

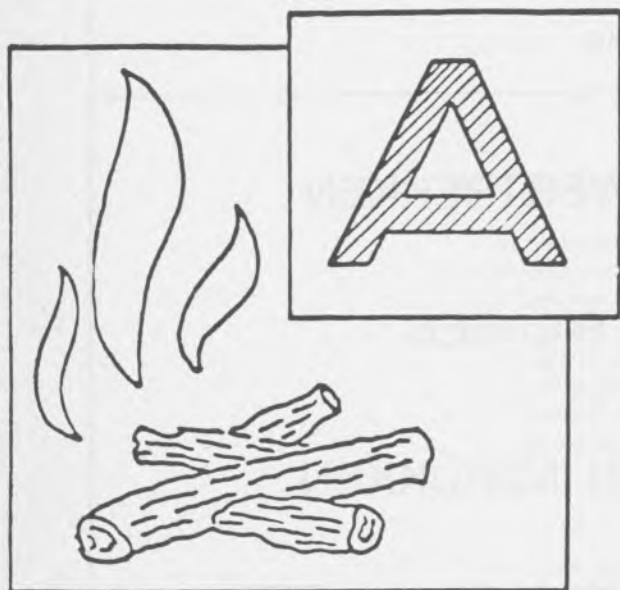
Straatnaam:

Woonplaats:

Telefoonnummer:

Figuur 4 – Pictogrammen van de Brandklassen.

Deze bijlage behoort bij het Besluit draagbare blustoestellen van
22 oktober 1986, Stb. 553.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. Y. W. de Graaff-Nauta